

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1931 kl. 2 e. m.

Konstitutionsutskottets memorial i anledning av olika meningar mellan kamrarna, till vilket utskott Kungl. Maj:ts proposition, nr 36, angående beredande av en tredje emeritilön åt biskopar bör hänvisas.

Kungl. Maj:t har i en till riksdagen avlåten proposition, nr 36, under åberopande av dels kyrkomötets skrivelse den 31 oktober 1929, nr 16, i anledning av väckt motion om beredande av en tredje emeritilön åt biskopar, dels ock utdrag av statsrådsprotokollet för den 23 januari 1931 föreslagit riksdagen, att riksdagen för sin del måtte medgiva att ur biskopslöneregleringsfonden må under de i kungörelsen den 22 april 1927 (nr 114) angivna förutsättningar utgå ytterligare en emeritilön till biskop å 9,000 kronor jämte dyrtidstillägg därå. Denna proposition har enligt till utskottet från kamrarna inkomna utdrag av protokollet för den 6 februari 1931 hänvisats av första kammaren till statsutskottet och av andra kammaren till bankoutskottet; och tillkommer det i följd härav konstitutionsutskottet att jämlikt § 38 mom. 4 riksdagsordningen besluta, till vilket utskott propositionen skall hänvisas.

Biskoparna hava genom bestämmelserna i prästerliga privilegierna tillförsäkrats vissa avlöningsmedel, bestående i avkomsten av särskilda hemman m. m. Vid riksdagen 1859—1860 antogo Rikets Ständer grunder för en reglering av biskoparnas avlöning, och i enlighet härmed utfärdades ett kungl. brev den 15 juni 1861. I detta kungl. brev fastställdes lönerna till biskoparna i de särskilda stiftet till vissa i penningar angivna belopp. I den mån avkastningen av biskoparnas avlöningshemman m. m. inom varje stift överstege det för densamma bestämda värde med större belopp än som motsvarar från biskopslönen skilda prebendepastorat, skulle densamma ingå till en biskopslöneregleringsfond, varemot, om biskopslönen komme att understiga det fastställda beloppet, bristen skulle fyllas ur denna fond. Vidare stadgades i berörda kungl. brev, att fondens årliga inkomster icke finge till annat än i brevet uppgivna ändamål disponeras, varemot uppkomna behållningar finge av Kungl. Maj:t användas till sådana utgifter, som av löneregleringen kunde bli en nödvändig följd eller tjäna till dess fortskyndande.

Sedermera har, sedan riksdagen och kyrkomötet medgivit, att från fonden

under vissa villkor finge utgå två emeritilöner till biskopar, den 22 april 1927 utfärdats ovannämnda kungl. kungörelse härom.

Biskopslöneregleringsfonden tillhör icke statsregleringsfonderna, utan förvaltas såsom självständig fond av statskontoret. Fondens inkomster och utgifter ingå sålunda icke heller i statsregleringen. Fonden torde kunna anses med avseende å biskoparnas avlöning i sak intaga ungefär samma ställning som den 1910 inrättade kyrkofonden beträffande det övriga prästerskaps avlöning.

För att få en överblick av den praxis, som av riksdagen tillämpats vid remiss till olika utskott av frågor rörande biskoparnas och övriga prästers avlöning, har utskottet låtit upprätta härvid fogade förteckning avseende åren 1910—1930. Härutöver kan nämnas, att kungl. proposition angående grunder för lönereglering åt biskopar vid ovannämnda 1859—1860 års riksdag hänvisades till allmänna besvärs- och ekonomiutskottet samt kungl. propositioner om emeritilöner behandlats av riksdagen förutom såsom av förteckningen framgår år 1927 efter beredning av bankoutskottet jämväl före 1909 års grundlagsändring, nämligen åren 1904 och 1909, då desamma emellertid av båda kamrarna remitterades till statsutskottet.

Av berörda förteckning torde framgå att till statsutskottet remitterats — förutom ärenden, vilka innebära anslag av statsmedel till ersättning för tionde eller för vissa statsanslag — jämväl vissa frågor om dyrtidstillägg och löneförbättringar till prästerskapet avsedda att utgå ur kyrkofonden. Till bankoutskottet, som genom ovanberörda grundlagsändring från och med slutet av 1909 års riksdag från statsutskottet övertagit beredningen av frågor rörande pensions- och indragningsstaten, nuvarande elfte huvudtiteln, ävensom vissa frågor rörande pensionsväsendet, hava i allmänhet remitterats jämväl frågor rörande emeritilöner till prästmän. Så behandlades exempelvis vid 1927 års riksdag frågan om emeritilöner för präster samt om emeritilöner för biskopar av bankoutskott, under det att vid 1929 års riksdag ändringar i prästlönelagen och lagen om emeritilön till präster hänvisades till lagutskott och behandlades av sammansatt banko- och första lagutskott. Vid ovannämnda riksdag år 1927 har vidare till bankoutskottet remitterats en kungl. proposition med förslag till lag om gäldande ur kyrkofonden i visst fall av pensionsavgift, belöpande å innehavare av prästerlig emeritilön. Proposition, nr 37, vid innevarande års riksdag angående ändring i samma lag har däremot remitterats till lagutskott. I de fall, där ärendet uppenbarligen angått stiftande av eller ändring i kyrkolag, såsom lagen den 9 december 1910 om reglering av prästerskapets avlöning, lagen om kyrkofond m. m. har dock remiss i allmänhet skett till lagutskott. Några bestämda principer hava icke tillämpats, och ej heller har någon fast praxis utbildats beträffande ifrågakomna spörsmål. Sålunda har lagutskott vissa år behandlat lagförslag om dyrtidstillägg och tillfälliga löneförbättringar till präster, under det att statsutskottet andra år handlagt liknande frågor. Även i ett par andra fall synas till statsutskottet hava hänvisats ärenden av kyrkolags natur.

Enligt § 42 mom. 1 riksdagsordningen tillkommer det lagutskotten, bland

annat, att meddela utlåtanden och avgiva förslag i anledning av de, såsom icke tillhörande annat utskotts behandling, från kamrarna dit hänvisade frågor om stiftande, ändring, förklaring eller upphävande av civil-, kriminal- och kyrkolag. Föreskrifterna angående prästerskapets avlöning och därmed sammanhängande spörsmål finnas i författningar av kyrkolags natur. Såsom kyrkolagsfrågor måste betraktas jämväl frågor angående emeritilöner till präster ävensom angående varje annan disposition av kyrkofondens medel. Sådana frågor böra alltså liksom andra kyrkolagsfrågor hänvisas till lagutskott.

Konstitutionsutskottet har uppmärksammat, att, då nu gällande bestämmelser i riksdagsordningen angående ärendenas fördelning mellan utskott tillkommo genom 1909 års grundlagsändring, det i förarbetena till denna grundlagsändring av sakkunnige för beredande av lättnad i riksdagens arbete, beträffande av de sakkunniga förslagen överflyttning av vissa pensionsärenden från stats- till bankoutskottet framhölls, bland annat:

»Kommitterade hava emellertid icke förbisett, att vissa pensionsstater äro på ett alldeles särskilt sätt förbundna med vissa statsinstitutioner och därför upptagna å de huvudtitlar, till vilka dessa institutioner höra; och kommitterade vilja ej heller från dessa huvudtitlar utsända pensionsfrågorna och undandraga dessa statsutskottets behandling. Den överflyttning kommitterade åsyfta avser endast de pensions- och indragningsstater, som ingå under riksstatens tionde huvudtitel. Vad denna huvudtitel angår, intager den en alldeles fristående ställning till de övriga huvudtitlarna och kan utan några som helst olägenheter mycket väl avskiljas från statsutskottets behandling. — — — —»

Frågor om emeritilöner eller andra slags pensioner resp. understöd till prästerskapet kunna emellertid svårligen anses vara av 1907 års sakkunniga i detta sammanhang åsyftade, så mycket mindre som dylika pensioner och understöd före år 1910 icke förekommo.

Bestämmelserna angående emeritilöner till biskopar äro meddelade genom ovanberörda kungl. kungörelse den 22 april 1927. Formellt hava visserligen dessa bestämmelser icke karaktär av kyrkolag. Kungörelsen liksom övriga bestämmelser rörande biskopslöneregleringsfonden har emellertid tillkommit på grund av riksdagens, kyrkomötets och Kungl. Maj:ts samstämmiga beslut, och bör därför sakligt likställas med kyrkolag. Därtill kommer, att i nu förevarande fall frågan ytterst gäller, huruvida de i biskopslöneregleringsfonden uppsamlade medlen — vilka såsom ovan anförts uteslutande utgöras av biskoparna anslagna *avlöningsmedel*, som äro dem genom prästerskapets privilegier tillförsäkrade, eller därför utgående ersättning — må kunna utan kränkning av privilegierna användas till annat *närstående* ändamål, i detta fall pension eller åldersunderstöd till biskop, vilka frågor böra beredas i samma ordning som kyrkolags- och privilegiefrågor och alltså i likhet med dessa handläggas av lagutskott. Ärenden angående emeritilöner för biskopar böra förty följa samma regler som ärenden rörande emeritilöner till övriga prästerskapet.

Med hänsyn till riksdagsordningens avfattning (§§ 41, 42) borde alltså samtliga frågor om prästerskapets och biskoparnas avlöning och vad därmed sammanhänger behandlas av lagutskott, men såsom ofta eljes hava de strängt

formella synpunkterna ifråga om till vilket utskott viss väckt fråga skall remitteras här ej sällan fått vika för praktiska hänsyn. Denna omständighet torde vara förklaringen till att spörsmål, berörande emeritilöner till prästmän, under det senaste tiotalet år i så stor utsträckning som skett remitterats till bankoutskottet, när huvudvikten väsentligen varit lagd vid synpunkten att emeritilönen i sak utgör en pension, och mindre därvid, att frågan tillika avsett dispositionen av viss fonds medel (kyrkofonden resp. biskopslöneregleringsfonden).

Frågor rörande lön eller emeritilön åt präster och biskopar innefatta emellertid ofta även spörsmål, som icke beröra lagutskotts vanliga verksamhetsområde. Sålunda behandlas frågor rörande löner ävensom dispositioner över särskilda fonders medel i allmänhet av statsutskottet. Frågor om emeritilöner innefatta även spörsmål om den ålder, vilken vederbörande skall uppnå för att erhålla emeritilön, lörens storlek o. s. v., allt spörsmål likartade med dem som uppkomma vid behandlingen av pensionsfrågor i allmänhet, vilka behandlas av bankoutskottet. I sådana fall har lagutskott alltid möjlighet att inbjuda annat utskott att med lagutskott bilda sammansatt utskott.

Med hänsyn till riksdagsordningens klara och tydliga föreskrift och då konstitutionsutskottet vid beslut i hithörande ärenden har att bedöma ärendet utslutande ur synpunkten av grundlagens bud, är på grund av vad som anförts en remiss till lagutskott den konstitutionellt riktiga.

Konstitutionsutskottet har således vid prövningen av nu föreliggande fråga, i kraft av § 38 mom. 4 riksdagsordningen, beslutit,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 36, skall hänvisas till lagutskott,

vilket utskottet får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 17 februari 1931.

På konstitutionsutskottets vägnar:

C. A. REUTERSKIÖLD.

Närvarande: Herrar *Reuterskiöld, Sävström, K. J. Ekman, Thulin, David Bergström, G. W. Hansson, Sundberg, Hellberg, Sandegård, Mellén*, Åkerberg, Magnusson i Tumhult, Gustafson i Kasenberg, Jansson i Edsbäcken, Persson i Trången, Hallén, Forssell, Andersson i Igelboda*, Karlsson i Vadstena* och Holmström.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Sävström, David Bergström, Sundberg, Magnusson* i Tumhult och *Andersson* i Igelboda, vilka ansett konstitutionsutskottets memorial och beslut böra erhålla följande lydelse:

Kungl. Maj:t har i en till riksdagen avlåten proposition, nr 36, under åberopande av dels kyrkomötets skrivelse den 31 oktober 1929, nr 16, i anledning av väckt motion om beredande av en tredje emeritilön åt biskopar, dels ock utdrag av statsrådsprotokollet för den 23 januari 1931 föreslagit riksdagen, att riksdagen för sin del måtte medgiva att ur biskopslöneregleringsfonden må under de i kungörelsen den 22 april 1927 (nr 114) angivna förutsättningar utgå ytterligare en emeritilön till biskop å 9,000 kronor jämte dyrtidstillägg därå. Denna proposition har enligt till utskottet från kamrarna inkomna utdrag av protokollet för den 6 februari 1931 hänvisats av första kammaren till statsutskottet och av andra kammaren till bankoutskottet; och tillkommer det i följd härav konstitutionsutskottet att jämlikt § 38 mom. 4 riksdagsordningen besluta, till vilket utskott propositionen skall hänvisas.

I det yttrande av vederbörande departementschef, vilket ligger till grund för den kungl. propositionen, framhålles det, »att möjligheten att kunna bereda emeritilön åt åtminstone tre biskopar är snart sagt en nödvändig förutsättning för att den ordning för biskoparnas pensionering, som statsmakterna gått in för, skall kunna anses säkerställd».

Den föreliggande propositionen angående beredande av en tredje emeritilön åt biskopar lärar, såsom ju också av detta yttrande framgår, ovedersägligen få anses gälla en angelägenhet, som rör pensionsväsendet. De ämnen, som i detta sammanhang kräva närmare övervägande, innan riksdagens beslut fattas i frågan, lära jämväl till allra största delen befinnas vara av ensartad natur med sådana, som komma under prövning vid riksdagens behandling av pensionsärenden.

Med anledning härav och då det enligt 41 § 3 stycket riksdagsordningen tillkommer bankoutskottet att avgiva utlåtanden och förslag i frågor rörande pensionsväsendet, finner konstitutionsutskottet, att förevarande proposition bör hänvisas till bankoutskottet, vilket utskott jämlikt 47 § riksdagsordningen är oförhindrat att, där överläggning med annat utskott i detta ärende anses nödig, så dan påkalla;

vilket beslut konstitutionsutskottet härmed får för riksdagen vördsamt anmäla.

Bilaga.

Förteckning över ärenden ang. prästerskapets och biskoparnas avlöning m. m. under åren 1910—1930 hänvisade till**A) Statsutskottet.**

- 1913 Riksdagen anholder, att Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning rörande ändrade grunder för biskoparnas avlöning.
- 1916 Riksdagen medger, att indragning av de återstående biskopsprebendena må, i den ordning Kungl. Maj:t prövar skäligt bestämma och enligt viss ersättningsgrund, successivt genomföras med anlitande av biskopslöneregleringsfondens inkomster.
- 1919 A Riksdagen godkänner förslag till grunder för krigstidsunderstöd under ecklesiastikåret 1919—1920 åt dels kyrkoherdar m. fl., dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.
Riksdagen medger att biskoparna i Härnösands och Luleå stift må fr. o. m. 1919 ur biskopslöneregleringsfonden åtnjuta ersättning för vissa resekostnader.
- 1920 Riksdagen, som godkänner allmänna grunder för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1920—1921 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 ang. krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat m. fl., bemyndigar Kungl. Maj:t att, därest det grundtal, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för sänkning, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig minskning samt medger för sin del Kungl. Maj:t rätt att, under visst förbehåll, ur kyrkofonden tilldela prästman eller stärbhus skäligt lönetillskott.
Riksdagen bifaller proposition ang. dyrtidstillägg åt biskoparna E. F. Lönegren och O. Bergqvist.
- 1921 Riksdagen bifaller proposition ang. dyrtidstillägg åt biskoparna E. F. Lönegren, O. Bergqvist och K. L. Lindberg.
Riksdagen godkänner allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1921—1922 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 ang. krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat m. fl. (*Jämväl åren 1922—1930.*)
- 1922 Riksdagen medger, att till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 19 november 1920 (nr 842) ang. tillfällig löneförbättring åt kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa e. o. präster, må under ecklesiastikåret 1922—1923 utgå tillfällig löneförbättring efter samma allmänna grunder, som gälla för ecklesiastikåret 1921—1922. (*Jämväl åren 1923—1929.*)
Riksdagen bifaller proposition ang. dyrtidstillägg åt biskoparna K. L. Lindberg, E. F. Lönegren och O. Bergqvist.
- 1925 Riksdagen anholder, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt vidtaga åtgärder för en reglering av biskopslönen i Lunds stift.

Riksdagen medgiver, dels att en var av biskoparna i Härnösands stift E. F. Lönegren och i Luleå stift O. Bergqvist må fr. o. m. den 1 juli 1925 tillsvidare och intill dess annorlunda må varda bestämt från biskopslöneregleringsfonden erhålla tillfällig löneförbättring med ett årligt belopp av 3,000 kr., dels ock att det Lönegren tillkommande dyrtidstillägget fr. o. m. den 1 juli 1925 ej må utgå med högre belopp än att summan av hans avlöningsförmåner, dyrtidstillägget inbegripet, för år räknat uppgår till högst det belopp, han skulle hava erhållit, därest han av statsmedel åtnjutit en årlig avlöning av 15,000 kr.

Riksdagen medgiver för sin del, att den jämlikt 25 § i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 och bestämmelserna i lagen den 9 juni 1916 innefattande tillägg till prästlöneregleringslagen ord. präster i Stockholm åliggande skyldighet att till kyrkofonden inbetala vad dem enligt gällande prästmötesbeslut åligger att för avlöning av e. o. präster utgiva utöver förmånerna av bostad och vivre samt skjuts i tjänstären den må eftergivnas, såvitt angår ecklesiastikåren fr. o. m. den 1 maj 1916 t. o. m. den 30 april 1922; med rätt tillika för Kungl. Maj:t att, om särskilt ömmande skäl därtill föreligga, nedsätta eller eftergiva belopp, som hänför sig till tiden fr. o. m. den 1 maj 1922 t. o. m. den 30 april 1925.

Riksdagen bifaller proposition ang. ändrade bestämmelser i fråga om den stärbhus efter präst tillförsäkrade förmånen av tjänst- och nådar m. m. (Se även lagutskott; ärendet hänvisat till såväl stats- som lagutskott.)

Riksdagen medgiver för sin del, att lönen för biskopen i Lunds stift må fr. o. m. den tid, som Kungl. Maj:t bestämmer, dock tidigast fr. o. m. den 1 maj 1927, intill dess grunder för en ny definitiv lönereglering för samtliga rikets biskopar blivit fastställda och trätt i tillämpning, såsom ett för nämnda tid gällande provisorium regleras enligt vissa angivna grunder.

Revisorernas anm. ang. förvaltningen av de ecklesiastika löneboställena.

Härjämte har under ifrågakomna tid till statsutskottet hänvisats åtskilliga ärenden, vilka innefatta ersättningar för tionden eller vissa statsanslag.

B) Bankoutskottet.

Fredelius, e. o. prästman. Riksdagen medgiver för sin del, att till Fredelius från kyrkofonden må utgå emeritilön till belopp av 1,500 kr. för år.

Riksdagen anhåller om utredning rörande möjligheten av sådan ändring i lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster, att det må bli för ord. prästman möjligt att vid fyllda 70 år mot åtnjutande av emeritilön avgå från tjänsten, även om de i § 4 av nämnda lag angivna förutsättningar icke äro för handen.

Riksdagen anhåller om utredning rörande möjlighet för prästman, som till följd av varaktig sjukdom, vanförhet eller lyte är oförmögen till tjänstgöring, att före nu stadgad ålder komma i åtnjutande av emeritilön.

Sandré, P. A., komminister; avslag å motion om pension åt honom.

Riksdagen bifaller prop. med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 och 3 §§ i lagen den 9 december 1910 om emeritilöner för präster.

Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag om gäldande ur kyrkofonden i visst fall av pensionsavgift, belöpande å innehavare av prästerlig emeritilön.

Riksdagen besluter, att från biskopslöneregleringsfonden må utgå två emeritilöner till biskopar, vardera emeritilönen å 9,000 kr., jämte dyrtidstillägg efter enahanda grunder, som gälla för f. d. befattningshavare i statens tjänst med s. k. ny pension.

- 1929 Vissa ärenden, som hänvisats till lagutskott, behandlade av sammansatt banko- och första lagutskott (se lagutskott).

C) Lagutskott.

- 1914 B Riksdagen anholder, att Kungl. Maj:t ville låta undersöka lämpligheten av sådan ändring i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910, att i stad, som består av flera församlingar, utgifterna till de särskilda församlingarnas prästerskap må kunna utgöras av staden i sin helhet.
- 1916 Motion ang. viss ändring i lagen om indragning till statsverket och avskrivning av prästerskapets tionde m. m. avslås.
Riksdagen antager förslag till lag om ändrad lydelse av 27 § i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910, lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen om kyrkofond m. m.
Riksdagen antager förslag till lag innefattande tillägg till lagen om reglering av prästerskapets avlöning.
- 1917 Riksdagen antager förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § i lagen om kyrkofond.
- 1919 A Riksdagen beslutar ändrad lydelse av § 10 i prästerliga lönelagen den 9 december 1910.
Motion om viss ändring i lagen om kyrkofond avslås.
- 1920 Proposition ang. ändrad lydelse av § 4 i lagen den 9 december 1919 om reglering av prästerskapets avlöning bifalles.
Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag ang. tillfällig löneförbättring åt kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa e. o. präster (långvakansvikarier, ständiga adjunkter, egentliga adjunkter, kontraktsadjunkter, järnvägspräster).
Proposition med förslag till lag ang. dyrtidstillägg åt kontraktsprostar bifalles.
Proposition om ändrad lydelse av § 10 i lagen den 9 december 1910 om reglering av prästerskapets avlöning bifalles.
- 1921 Riksdagen bifaller för sin del proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 5 § i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) ang. krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa e. o. präster och innehavare av prästerliga emeritilöner.
Skrivelseförslag om utredning ang. revision av lagen den 9 december 1910 om reglering av prästerskapets avlöning avslås.
Riksdagen avslår proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 9 § i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910.
- 1924 Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag ang. ändrad lydelse av 6 § 8 mom. i lagen den 9 december 1910 om kyrkofond.
- 1925 Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 12 och 14 §§ i lagen den 9 december 1910 om reglering av prästerskapets avlöning.

Riksdagen bifaller proposition med förslag dels till lag ang. särskilda löne-tillägg (ödebygdstillägg) vid vissa prästerliga befattningar, dels ock till lag ang. anlåtande av kyrkofonden för uppförande av vissa prästgårdar.

Riksdagen antar för sin del dels lag om ändring i vissa delar av ecklesiastik boställsordning den 9 december 1910 (nr 141 s. 42), dels lag om resanslag åt vissa präster i nyreglerade pastorat, dels lag om ändrad lydelse av 6 § lagen om kyrkofond den 9 december 1910 (nr 141 s. 37), dels ock lag om förskott ur kyrkofonden till bekostande av viss nybyggnad å ecklesiastika löneboställen.

Riksdagen antar för sin del lag om ändrad lydelse av 19 § i lagen den 9 december 1910 (nr 141, s. 27) om reglering av prästerskapets avlöning. 1926

Riksdagen bifaller proposition ang. ändrade bestämmelser i fråga om den stärbhus efter präst tillförsäkrade förmånen av tjänst- och nådår m. m. (Se även statsutskottet.)

Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag om provisorisk tilläggs-lön åt kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat m. m. samt lag om ändrad lydelse av 2 § i lagen den 21 nov. 1925 (nr 455) ang. särskilda lönetillägg (ödebygdstillägg) vid vissa prästerliga befattningar. 1929

Riksdagen bifaller proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2—5 §§ i lagen den 9 december 1910 (nr 141 s. 35) om emeritilöner för präster.

Avslag å motion om ändring i 19 § av lagen om reglering av prästerskapets avlöning.

Avslag å motion om ändring och tillägg i 3 § av lagen om kyrkofond.

(Samtliga de under 1929 antecknade ärenden hava hänvisats till lagutskott och behandlats av sammansatt banko- och första lagutskott.

Riksdagen anhåller, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning, huruvida och i vilken ordning de privilegier för prästerskapet, som fortfarande kunna anses bestå i fråga om deltagande i kostnaden för byggnad och underhåll av prästgård samt i kostnaden för kyrkobetjäningens avlöning, må kunna upphävas. 1930

D) Särskilt utskott.

Riksdagen antager för sin del förslag till lag om indragning till statsverket och avskrivning av prästerskapets tionde samt om ersättning därför; till lag om reglering av prästerskapets löner; till lag om emeritilöner för präster; till lag om kyrkofond; samt till grunder för ändringar i lagstiftningen och ecklesiastika boställen; och uppställas för antagande av här ifrågasatta präst-lönereglering det villkor, att riksdagen likaledes antager ett framställt förslag till lag om tillsättning av prästerliga tjänster. 1910

Riksdagen antager förslag till lag ang. krigstidsunderstöd åt präster i ny-reglerade pastorat samt åt vissa e. o. präster och innehavare av prästerliga emeritilöner m. m. 1918 A

Motioner ang. extra krigstidsunderstöd åt vissa präster avslås. 1918 B